WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 17 24 APRIL 1965

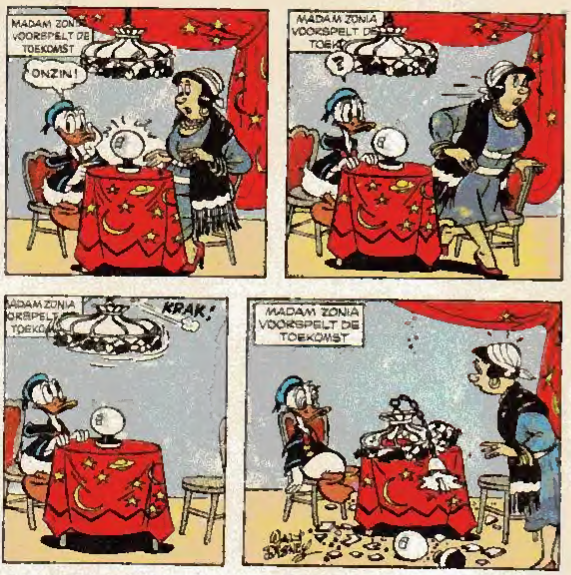

ONS ZIEKENLIJSTJE

Veronica Thieme is 10 jaar en spaart suikerzakjes en foto's van teenagerzangers. Haar adres is: Irene Kinderziekenhuis, Arnhem. **Ria Roomer** is 14 jaar en spaart speldjes, postzegels en kaarten van filmsterren. Haar adres is: Gen. De Witstraat 23, Waalwijk. **Dinie de Leeuw** is 13 jaar en zou graag wat kaarten en briefjes van jullie willen hebben. Haar adres is: Schipperswaard 7, Echteld (bij Tiel).

Thera Goeman, Enschede; **Clemens Liebrand,** Gaanderen; **Herman de Mol,** Katwijk a. Zee; **Ineke Oskam,** Dordrecht en **Bart Warnier,** Horn, bedanken alle vriendjes en vriendinnetjes ven wie ze post hebben gekregen, heel hartelijk!

VIJF MIN EEN MIN EEN MIN EEN MIN EEN

In de rechter bovenhoek van bovenstaand plaatje zie je vier rijen vakjes, waarvan de bovenste rij vijf vakjes telt, de onderste twee. Schrijf de met een pijl aangeduide onderwerpen in deze rijen vakjes; we beginnen in de bovenste rij en laten bij het noemen van het volgende onderwerp telkens één letter weg. Kun je erachter komen welke vier woorden gevraagd worden?

OOM DONALDS BRIEVENBUS

LEO en Paul Wolfs, ANTWERPEN. Natuurlijk mogen jij en Paul in de Brievenbus staan! Hebben jullie veel plezier met het nieuwe spel? Dag jongens!

Jeanette van Es, SCHIEDAM. Wat heb jij boze plannen met Knabbel en Babbel, Jeanetta! Dat meende je toch niet? Schrijf je me nog eens? Dag, Jeanette!

Hans Brukman, HILVERSUM. Het heeft wel lang geduurd, hè Hans, maar nu sta je dan toch in ons blad. Schrijf je me nog eens een fijne lange brief? Dag, Hans!

Gerry Heiligers, ROERMOND. Hoe heet het kindje van je zuster? Wat zal ze blij zijn geweest met die zelfgemaakte trui! Dag, Gerry!

Nelly Sweters, GORINCHEM. Gelukkig heb je begrepen, dat er veel meer kinderen zijn die allemaal een briefje of een plaatsje in de Brievenbus willen hebben. Want daardoor moet je weleens een hele tijd wachten, voordat JIJ aan de beurt bent. Maar nu ben je toch niet meer boos, hè? Dag, Nelly!

Stuur je brief ook deze week weer naar Postbus 792, Amsterdam, en vergeet niet, duidelijk je naam en adres te vermelden en in de linkerbovenhoek van de envelop te zetten: OOM DONALDS BRIEVENBUS.

EVEN OPGEPAST

De oplossing ven het prijsvraagje hiernaast moeten jullie niet opsturen; deze zullen we de volgende week hekendmaken. Nog even geduld dus!

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 10 zijn:
1e prijs: Peter de Jong, Nassausstr. 217, **Slikkerveer;**
2e prijs: Ria de Kuyper, Rouaansekaai 31, **Middelburg;**
3e prijs: C. Lagedijk, **Rotterdam-21;** R. v. Engelenburg, **Veenendaal;** T. Surig, **Gennep;** I. Hünnemeier, **Beneden-Leeuwen, Gld.;** B. d. Vries, **Harlingen;** J. d. Jong, **Deest;** J. P. d. Ruiter, **Dordrecht;** J. Peterse, **Boosendaal;** J. Rijks, **Heythuizen, Lb;** R. Eek, **Baarn.**
4e prijs: M. d. Bruyn, **Amsterdam-O;** J. Brauckmann, **Luxemburg, Lux.;** R. Brondijk, **Ulrum, Gr.;** T. Boevé, **Doesburg, Gld.;** H. v. Zanten, **Middelharnis, ZH.;** H. Meinders, **Dedemsvaart;** M. Smits, **Druten;** A. P. Tolsma, **Mantgum, Fr.;** L. Van Roy, **Antwerpen, België;** J. v. d. Rijet, **Wehe-Den Hoorn, Gr.;** L. Braam, **Naarden;** R. Zentenaar, **Vlaardingen;** A. Visscher, **Zwolle;** A. Salters, **Oudenbosch, NBr.;** Fr. Kramer, **Katlijk, Fr.;** N. Prins, **Bleiswijk;** N. Schothorst, **Uden, NBr.;** H. Pel, **Stroobos;** Gr. Ridderhos, **Beverwijk;** P. v. d. Tol, **Katwijk a. d. Zee.**

De oplossing van prijsvraag nr. 15 luidt: EKSTER.

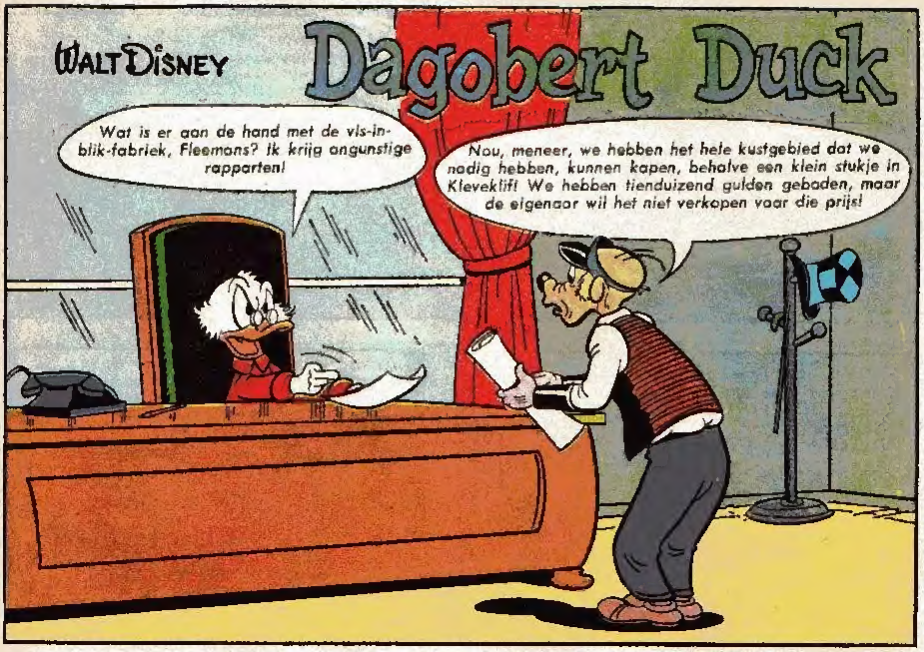
WALT DISNEY
Dagobert Duck
Wat is er aan de hand met de vis-in-blik-fabriek, Fleemans? Ik krijg ongunstige rapporten!
Nou, meneer, we hebben het hele kustgebied dat we nodig hebben, kunnen kopen, behalve een klein stukje in Klevekliff! We hebben tienduizend gulden geboden, maar de eigenaar wil het niet verkopen voor die prijs!

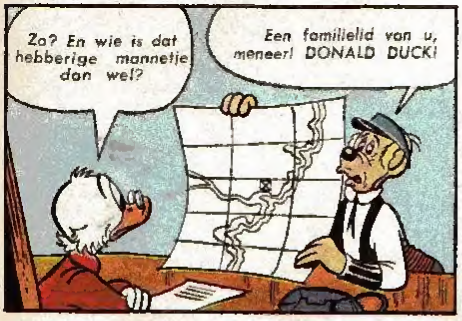
Za? En wie is dat hebberige mannetje dan wel?
Een familielid van u, meneer! DONALD DUCK!

Hij was verschrikkelijk koppig, meneer!
Dat geloof ik! Ik zal mij hier persoonlijk mee moeten bemoeien!

Even later...
Koppig, hè? Zaza, nou, dat zal hem wel vergaan! Niemand is bestand tegen het lieflijke geluid en verlokkende aangezicht van klinkende munten!

Dag, jongens! Is jullie oom Donald toevallig in de buurt!
We zullen hem halen, oom Dagobert!

U hebt naar me gevraagd, oom Dagobert?
Ja! Ik wil dit stukje grond van je kopen!
KLINK!
KLINK!
KLINK!

Wat zegt u? U moet een beetje harder praten! Ik versta geen woord van wat u zegt!
!

Doe die rare dingen af! Ik betaal je tienduizend gulden voor deze lap grond en GEEN CENT MEER! Versta je dat? Ik ZEI VERSTA JE DAT?

Ik heb het heel goed verstaan! Maar u betaalt wat IK vraag en anders NIKS! Verstaat u DAT?
BWAM!

Waarom wil oom Dagobert deze grond kopen?
Misschien zit er wel goud in of zoiets!
Oh, nee! Dat is het niet! Stel je er maar niks van voor!

Waarom verkoopt u de zaak dan niet aan hem? U wilt het toch immers verkopen!
Maar niet tegen ZIJN prijs! Die ouwe vrek zal van MIJ niet beter worden!

Die stijfkop van een neef van me heeft een lesje nodig! Hij denkt toch niet dat hij beter kan worden van een ouwe vrek, eh... slimmerik als ik

Even later...
Als Donald niet naar rede wil luisteren, zal ik iets anders moeten proberen om zijn land van hem los te krijgen!

Ik heb dit boek niet meer gebruikt sinds ik een kluizenaar uit een rotshal heb weggepeuterd omdat ik er een paddestoelenkwekerij wilde neerzetten!
100% LISTIGE MANIEREN OM ONWILLIGE MENSEN HUN EIGENDOMMEN TE LATEN VERKOPEN

De volgende dag...
Van deze opwindbare haaievinnen schrikken ze zich vast een aap!
KRRR!
KRRR!

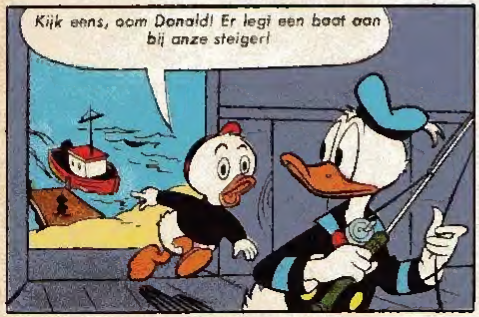
Kijk eens, oom Donald! Er ligt een boot aan bij onze steiger!

Ahoy, maats! Ik ben van de haaien-opsporingsdienst! Ik heb berichten ontvangen dat er hier 'n school HAAIEN in de buurt zit!
HAAIEN!

Ja! Kijk daar maar eens! Het wemelt hier van de haaien! Niet erg leuk om in te gaan zwemmen, hè? Zwemmen en vissen hier in de baai kun je nu wel vergeten!

Tjonge! Wat een massa!
Ja! En ze zijn allemaal dol op eend! Ze lusten niets liever!

U kunt hier net zo gaed weggaan! Er valt hier nu niet veel meer te beleven!
Kom, kom! Wij hebben geen last van die paar haaitjes!

In ons padvinders-handboek staat een speciaal recept om haaien te kalmeren! Het helpt geweldig!
Kijk maar!
Hédaar, aam Dagobert! Hier is je ontbijt! Kom dan, beestje, kom dan!
SLOEF!
Ik heb hem naar een FAMILIELID van ons genaemd!
AAAA!!
Als u wilt, kunnen we alle andere haaien ook za mak krijgen! Kleine moeite, hoor!
L-laat maar zitten!
LATER...
Nu hebben we wel genoeg masselen gezacht vaar vandaag! We gaan naar huis! We zijn net op tijd om het weerbericht vaar de radio te horen!
Ha! Eindelijk wordt mijn lange wachten beloand! Ze zijn in het huis en hebben de radio aangezet!
En nu ga ik ze een speciaal weerbericht geven met behulp van dit kleine korte-afstandszendertje!

HIER VOLGT EEN EXTRA WEERBERICHT! KRAK! SPUTTER...
Hé, wat is er aan de hand?

Hij doet het niet meer! Nu kunnen we dat extra-weerbericht niet horen!
Ik heb vergeten er een nieuwe batterij in te doen!

De Kleveklif zal morgen getroffen worden door een zware orkaan, die gepaard gaat met springvlaed en hagelbuien! Iedereen moet die plek zo gauw mogelijk verlaten!

Als DAT niet helpt, weet ik het ook niet meer! Ik zal wel gauw iets van Donald horen!

OEI! PLONS!

Die verdraaide vlaed! Die was ik helemaal vergeten! (Sputter!) (Snif!)
Snuffel!

Ik vraag me af waarom oom Dagobert niet terug is gekomen om nog eens te proberen mijn land te kopen!
Misschien heeft hij het opgeven!

Nee, Dagobert heeft het niet opgegeven...
(Snuffel!) Nou, het schijnt dat Donald niet gevoelig is voor een stille wenk! Ik zal hem STEVIG moeten aanpakken!

Eens zien... Waar zou IK de bibbers van krijgen — behalve van de gedachte dat ik mijn geld zou verliezen natuurlijk!

Aha! Ik heb het! Ik herinner me iets waar ik de stoortestuipen van kreeg toen ik als jongetje op een fregat voer!

Dit gaat me een kapitaal kosten, maar Donald heeft een lesje nodig! Het gaat om het idee!
WILLIE WORTEL UITVINDER VAN ALLES EN NOG WAT

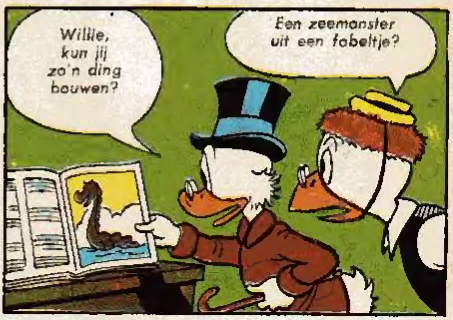
Willie, kun jij zo'n ding bouwen?
Een zeemonster uit een fabeltje?

Helemaal geen fabeltje! Ik heb er jaren geleden een gezien in de Zuidelijke IJszee! Het blies stoom uit en het had een stem als een onweersbui!

Intussen...
Het is fijn aan het strand!
Ja! En je weet maar nooit wat je vindt na een storm!

Deze kakasnoot bijvoorbeeld heeft duizenden kilometers afgelegd voor hij hier aanspoelde!
Hé, luister eens!
PWIIII!

Dat lijkt wel een stoomlocomotief die overkookt!
Het is door achter die rotsen!
WOEOESJ!

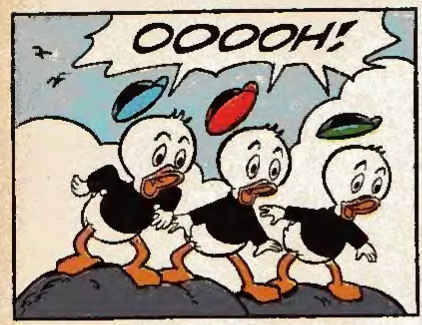
OOOOH!

O-oom Donald, bestaan er zulke dingen als ZEE-MONSTERS?
Natuurlijk niet! Dat zijn maar...

Fabeltjes!
GORGEL!

OEH! Is hij heus echt?
Ik weet het niet! Misschien DROMEN we het alleen maar!

WAAAH!

Hij is heus echt!
Misschien is hij wel aan komen drijven uit de een of andere verre streek, net als die kokosnoot!

Dat arme beest kreunt alsof hij ziek is!
KREUN!
Hij ziet er ook ziek uit!

Staat er iets in het padvinders-handboek over de behandeling van zieke zeemonsters?
Misschien in een oude uitgave!
Laten we eens gaan kijken!
Dus...
Deze pil van gekaakt zeewier, gemalen schelpen en zoete sardientjes geneest volgens het boek alle kwaaltjes waar zeemonsters last van kunnen hebben!
Midden in de raas!
SLIK!!
Kijk! Hij leeft helemaal op!
SNORK!
Hij is weer zo fris als een haentje!
JOE!!
Nou, daar gaat hij dan, terug naar waar hij vandaan kwam!
PLONS!
Een tijdje later...
Nu lijkt Donalds huis bijna uitgestorven, zo stil is het, maar dat zal niet lang meer duren! Kom, lief monstertje, doe je best!
PRRR!

Waar zou dat zeemonster gebleven zijn? Hij zag er nogal vredelievend uit!
Ja, maar ik zou hem toch niet graag als schoothandje hebben!

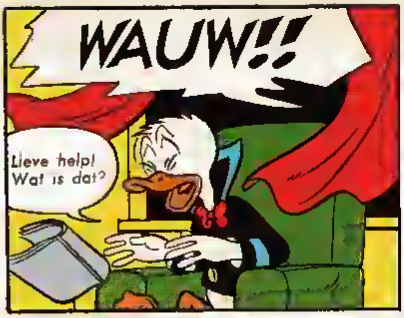
WAUW!!
Lieve help! Wat is dat?

Oh, haha! Ben jij het maar! Nou, je bent aardig opgeknapt, ouwe zeepier Wat heeft-ie weer een praats!
SNORK!

Lieve help! Beseffen ze dan niet wat voor een monsterlijk monster daar voor hen staat? Wacht, ik zal hem stoom laten blazen!
KRAAK!

Zeg, hoor eens! Nou moet je ophouden met dat lawaai! Kom morgenvroeg maar terug!
HISSS!!

Het komt misschien doordat ze te veel griezelfilms hebben gezien op de televisie! Ze raken gewend aan monsters!

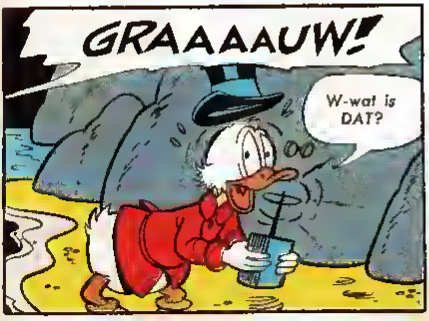
GRAAAAUW!
W-wat is DAT?

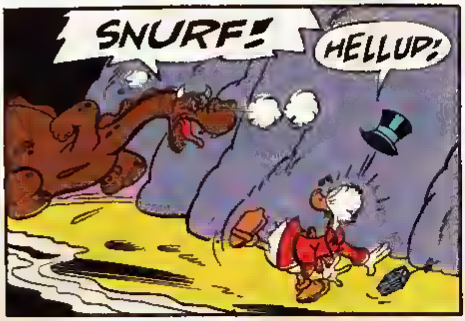
SNURF!
HELLUP!

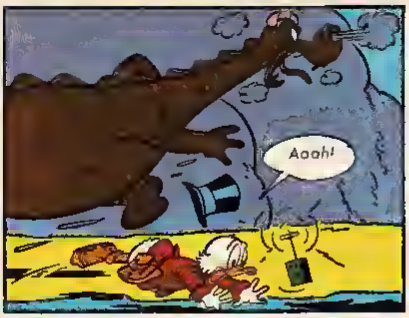
Aaah!

Hé, kijk eens! Daar heb je er nog een!
Goeie grutten!

Tjonge! Nou moet het niet gekker worden. Hij jaagt die andere weg!
LOEI!
IRRRR!

Nou is het genoeg! Jullie maken er een potje van! En wij doen geen oog dicht met al die bakke lelende zeemonsters naast de deur!
SNURF!

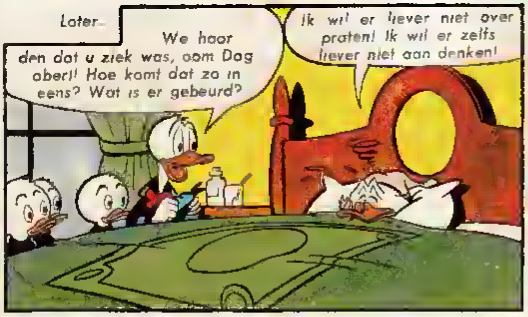
Later...
We hoor den dat u ziek was, oom Dag aber!! Hoe komt dat zo in eens? Wat is er gebeurd?
Ik wil er liever niet over praten! Ik wil er zelfs liever niet aan denken!

Nou, ik heb een nieuwtje voor u waar u vast van op zult knappen! Ik heb besloten dat u mijn land kunt kopen tegen UW prijs!

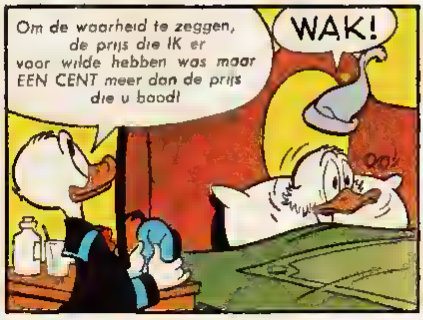
Om de waarheid te zeggen, de prijs die IK er voor wilde hebben was maar EEN CENT meer dan de prijs die u bood!
WAK!

En dat zeg je me NOU pas!? GRR! Ik zal je!!
Tjonge! Ik had niet gedacht dat hij zo gauw op zou knappen!

Hiawatha
WALT DISNEY
O kijk, mooi gespikkeld ei! Misschien zitten daarin mooie gespikkelde vogel! Misschien wel sprekende papegaai!
Ja, misschien wel! Wil moeten ei uit broeden
Daarvoor zijn · nodig warme rustige plaats
k weten of zo n plaats
Op vaders hoofd! Lekker warm in de veren en vader zijn altijd veel tuitig
BRR! OEF!
Nu wij rustig afwachten wat gebeuren
Oei daar gebeuren ei wat
Oef ! Brrr te s engs lopen over mijn hoofd
Niet eng vader Dat zijn misschien klein gespikkeld vogeltje of

Noemen jij dat gespikkeld vogeltje?
D-dat zijn hagedis!!
?
Akelig beest! Zijn natuurlijk uit boom gevallen. Boh, weg ermee!
Geen mooi vogeltje, maar hagedis ook wel leuk!
SMEK!
SMEK!
Hij lusten graag maiskoek
De volgende dag.
Hagedisje hebben flinke eetlust.
Natuurlijk. Hij moeten er nog van groeien
De doorop volgende dag ..
Hm-.. mij hebben nog nooit gezien zo'n grote hagedis met zo'n grote honger
Moeten hij nu nog meer groeien?
Voor wie zijn al dat eten?
Voor hagedisje, vader.
Maar dat geen hagedis. Dat zijn..
Opperhoofd Opperhoofd ! Er zijn iets vreselijks gebeurd...!

Groot opperhoofd, wild beest hebben verslonden drie van mijn kippen!
Hij hebben dat gedoon. Hij zijn geen hogedis, maar slechte krokodil!
?
Ik gaan hem voorlopig goed vastbinden, want hij zijn gevaarlijk en vraatzuchtig monster.
Arme, lieve krokodil! Mij niet geloven dat hij kippen heeft gestolen.
Mij ook niet! Mij gaan dat eens onderzoeken
Aha, sporen von wild beest. Niet van krokodil, maar van
Mij hebben antdekt sporen van grote wolf. Hij hebben de kippen gestolen!
Kom krijgers, wij goan wolf vangen!
Ja, weg met die kippendief!
Hoera, mij goan mee!
Iedereen weg, zelfs Hiowatho Mij zijn nu toch wel een beetje bang.
GRAW!
Een wolf! Lieve krokodil, help me!

BAF!
Mij veel moe! Uren gejaagd, maar nergens wolf te vinden!
PF!
Vader, kijk! Daar zijn hij!
Hier zijn wolf! Krokodil hebben hem gevangen en mij gered!
Trouwe krokodil, jij hebben gered mijn dochter.
Zoete krokodil
Hap dan!
Gepofte mais, voor slimme krokodil!
Gerookte zalm voor dappere krokodil

MIJN BESTE PRESTATIE

door Cor Rutgers

JA, zo'n cycle-cross is iets heel aparts. Eigenlijk is dat het zware werk van de wielrennerij. Men zoekt er speciale terreinen voor uit. Heuvelachtig, veel mul zand, kuilen an gaten, smalle en bochtige paadjes, hekjes, muurtjes, omgevallen bomen, allemaal dingen waarmee men bij het uitzetten van een cross-parcours maar al te graag rekening houdt. En ja, waar de organisatie dan al dagen van te voren voor begint te duimen, is het echte cycle-crossweertje. En dan denken jullie natuurlijk direct aan weinig wind en veel zon. Maar nee hoor! Hoe harder 't regent, sneeuwt of hagelt, des te fijner de organisatoren het vinden. Eigenlijk kunnen de weersomstandigheden hun niet bar genoeg zijn. Want je begrijpt wel dat het parcours dan veel en veel zwaarder wordt. De wegen wordan modderig en glad. De kuilan raken vol sneeuw en water. De bomen en muurtjes waar je met de fiets op je nek overheen moet springen, zijn dan glibberig. En aan dit „cycle-crossan", een goed Nederlands woord hebben we er niet voor, heb ik nu mijn hart verpand. Gek hè? Nou het valt wel mee. Ik heb er namelijk speciaal voor getraind. Ik ben zogezegd een harde jongen geworden.

Eigenlijk verbaast dat mijn moeder nog steeds. Als kleine jongen was ik helemaal niet zo stark. Ik was veel ziek en kon echt niet zoveel hebben. Ach ik deed wel een beetje aan sport. Voetballen en zwemmen. Maar eigenlijk meer voor de gezelligheid. Nee, thuis vonden ze dat Ik me maar beter bij de konijnen kon houden. Ja konijnen, dat was wat thuis. We hadden er wel een stuk of veertig. En geen gewone konijnen hoor. O nee. Het waren dieren die een speciale behandelling genoten, want ze waran bestemd om aan wedstrijden en tentoonstellingen deel te nemen. Vooral mijn moeder had daar aardigheid in. Zij was lid van de Naardense Konijnenfokkersvereniging. 's Avonds kwamen de konijnen bij ons binnen op tafel. Dan waren we uren bezig om ze te leren mooi te zitten. Je weet wel: rechtop en op de achterpoten. De voorpootjes kaurig naast elkaar. Ach, Ik had er ook wel lol in. Maar toen begonnen hier in Naarden die avondvierdaagsen op de fiets. Dat was een wedstrijd voor gewone fietsen. En ik vond dat Ik daar weleens aan mee kon doen. Ik zeurde mijn ouders gek om een fiets. Nou en die heb Ik gekregen. Ik deed mee aan de avondvierdaagse, met als resultaat dat ik tweede werd. Jongens, wat was ik trots. Enfin, toen is het begonnen. Ik kreeg zin in het wielrennen. Ik werd lid van de Gooise Wielerclub De Adelaar. En voor deze sport moesten de konijnen het veld ruimen. We waren met een heel stel Naardense vrienden. We oefenden het hele jaar door. Vooral in de hei, op de smalle paadjes en in de bossen. En daar heb ik mijn plezier aan de „cycle-cross" opgedaan. Aan deze tak van de wielrennerij ben ik blijven hangen. En ik kan met een gerust hart zeggen dat Ik tot de besten van Nederland behoor. Mijn grootste concurrent is wel de Limburger Huub Harings. Een sterke jongen die ook heel wat kan verzetten. Want je begrijpt wel dat het op fietsen alleen niet aankomt. Je moet voortdurend van je fiets en dan is het lopen geblazen. Met je karretje op je nek. Soms glijdt je fiets in het mulle zand onderuit. En dan tuimel je mee. En dan moet je niet „auw" of om je moeder roepen, maar gewoon opstaan, je fiets pakken en doorrennen, zien dat je de man vóór je inhaalt. En dat gaat dan zo 24 km lang. Die 24 km mogen dan niet zo veel lijken. Vergeet niet dat het heuvel op, heuvel af is en dat je over allerlei obstakels moet klauteren. Nu heb je in Nederland verschillende plaatsen waar dit soort wedstrijden worden gehouden. In de bossen bij Blaricum, bijvoorbeeld, waar je ook de Tafelberg hebt. Bij Soestduinen, waar, zoals wij zeggen, de „Soester Alpen" zijn. Zo noemen wij de heuveltjes daar. En ja, dan is er het parcours bij Elsloo. Dat is iets bijzonders. Want daar heb je een kuil, die we de „Berekuil" noemen. Het is één groot gat, waar je als het ware intuimelt en waaruit je maar weer langs een steile wand, omhoog moet zien te klimmen. Nou dat is wat, zeg. Ik heb er weleens met een stel in gelegen. Spartelend in de modder en het zand. Elke keer dat ik weer een stuk omhoog was geklommen en bij me zelf dacht: Cor, nou ben je er, gleed ik weer terug en kwam ik weer in de kuil terecht. En daarin werd geknarst met de tanden, dat kan ik je verzekeren. Maar wij van de „cycle-cross" kunnen ertegen. Als dat niet het geval was, zouden we nooit aan dit soort wedstrijden beginnen. Want zoals ik al zei, het is alleen geschikt voor sterke jongens.

WALT DISNEY
Knabbel en Babbel
Tjange! De zon schijnt, de vogeltjes zingen! Een mooie dag om te gaan picknicken!
Nee — ik heb geen zin!
We vragen Wiesje of ze meegaat!
Opeens heb ik heel veel zin!
Waar doen we de eikels in?
Deze oude lap die ik heb gevonden, kan heel goed als zak dienen!
Heb je zin om mee te gaan picknicken, Wiesje? Het is zulk mooi weer en we hebben lekker eten!
Dat wil ik wel
Maar dan moet je beloven dat jullie je netjes gedragen — en geen ruzie maken!
Dat beloven we!
Ik gedraag me altijd netjes! KNABBEL begint altijd!
Hé!
Ik gedraag me altijd netjes! Het ligt altijd aan jou!
OEF!

Dat is nou precies wat ik niet wil hebben!
Het splijt ons!
Hier, Babbel, draag jij dit, ik help Wiesje!
!
PLOEP!
Draag het zelf! IK help Wiesje!
STOP!
Jullie dragen het om de beurt! Ik heb jullie hulp niet nodig!
Ik krijg hem wel!
Laten we naar het bessepaodje gaan!
Nee! Daar niet, Wiesje! Meneer Beer en meneer Vos zitten daar bijna altijd!
Ze zijn gemeen!
HMPF!
Voor DIE twee hoef je toch niet bang te zijn?
Ze zijn heel slim!
Wacht, Wiesje, ik zal je helpen!
Pooh!
Wat galon!!

IK help je ook, hoor!
STOP!
Ik ben heel goed in staat om zelf over de brug te te lopen!
PLENS!
PLONS!
Jouw schuld!
De jouwe! Nou zijn we ons eten kwijt!
Hou op!
Hier gaan we picknicken!
Oh! Vlak bij de besse struiken!
En de bijen!
Wie is er nou bang voor bijen! Ik niet! Ik heb een smeerselte tegen bijen!
Ga weg!
Gaan jullie maar bessen zoeken, terwijl ik me insmeer! Ik had toch geen zin in erkels!
Maar Maar
Meneer Beer en meneer Vos zitten daar misschien!
Nou en?

Als jullie BANG zijn, zoek ik mijn eigen bessen wel!
Wacht!
Vort!

HELP!
HELP!
Oei!
Oei!
HELP!
HELP!

Wiesje zit in moeilijk heden! We moeten vlug gaan helpen!
Ik ben bang!

[Slik!] Meneer Beer en meneer Vos hebben Wiesje!
Dat ging gesmeerd!
HELP!

Wat gaan ze doen?
Laten we gaan kijken!

We kunnen haar aan een dieren winkel verkopen, maar we hebben eerst een kooi nodig!
Ja! Anders ontsnapt ze misschien!

Ik zal er meteen een gaan maken!
We moeten vlug iets doen!

Vlug! We geven meneer Beer een cadeautje!
?

Hij is gek op honing! We geven hem wat... zodat hij Wiesje los laat!
Zo! Die eikel dient als kurk op de korf!
Zet hem goed vast!
Nu gaan we bessen zoeken!
We gaan nou toch niet eten?
Nee, sufferd! Pers het bessesap maar in deze eikeldop!
Oeps! Eernaast! Het spuit precies in mijn oog!
Hoe spel je beer?
Ik weet niks en ik zie niks!
HONNIG FOOR
Weldra
Ben jij dat, Vosje?
Honnig foor beren! Ik ben een beer!
Tenminste iemand die weet waar ik van hou!
Jij wacht hier maar!
!!!

Ik ga een lekker likje honing nemen vóór meneer Vos terug komt!
De kurk eruit en—
BIJEN!
HELP!
HELP!
Waarom gilt hij zo? Ik doe toch al het werk!
KIJK UIT! BIJEN!
OEF!
Opzij! Waar is de vijver! Uit de weg!
BOMP!
Je bent gered, Wiesje, je hoeft niet in een kooitje!
Jullie zijn helden!
SMAK!
Ik weet niet hoe ik je moet bedanken!
SMAK!
Dat hoeft niet meer!
Dat heb je al gedaan, maar je mag het nóg wel eens doen!
Gekkies!

de geuzentrouw van Stevijn Hazehart

door
TIM MARAN

illustratie:
HANS KRESSE

Stevijn heeft, als meisje vermomd, in het door de Spaanse vijand bezette stadje Groetebroek het dochtertje van zijn schipper gevonden. Maar nu wil Annemietje met alle geweld met hem mee terug naar Enkhuizen, naar haar pap. Stevijn krijgt onbehaaglijke voorgevoelens van een

TOCHT VOL GEVAAR

HET was nog stikdonker toen Boot zijn jeugdige gast aan diens arm wakker schudde „Opstaan! Jelui mot weg!" — „Ja Boot, ik kom. . . ." Nog slaapdronken hees Stevijn zich in zijn rokken en andere meisjeskleren. Op zijn tenen, om Boots kleine kinderen niet wakker te maken, sloop hij de trap af. Bah, wat moest hij geeuwen, hij zou nog wel uren kunnen slapen. . . . Maar in de keuken, waar de lamp brandde, boem, daar stond hij opeens akelig klaarwakker: daar stond een beeldig jongetje nuffig zijn muts op z'n kortgeknipte, goudblonde lokken te passen „En wat zeg je wel van joffer Annemie?" vroeg vrouw Boot vol trots. Ten antwoord gaf Stevijn een verstikt geluid Hij een meisje, Annemietje een jongen De wereld stond op zijn kop, het was niet eerlijk „'t Mot wel," zei Boot troostend, „vanwege de veiligheid. Als deftige joffer loopt Annemietje in de gaten, maar als jongen ziet ze er als 10 uit en voor 10-jarige jongetjes hebben Spanjolen noch struikrovers belangstelling Zodoende" „Eet maar gauw je pap, Stevijn," zei vrouw Boot, „'t is lekker warm."

Boot had Annemietje de vorige avond bij zich thuis gesmokkeld „Maar haar verzorgster, joffer Aal, kan niet mee," had hij beslist „Dat is zogezegd een opvallend personage iedereen bekijkt 'r twee, drie keer om te zien of-ie zich niet heeft vergist in 'r neus Bovendien moet zij haar kletsgrage buurvrouwen een paar dagen aan de praat houden, tot joffer Annemie veilig en wel in Enkhuizen zit!" Stevijn haalde stiekem opgelucht adem, hij had niet veel op met die ijzigstrenge vrouw Wat hij niet wist, was wat een tranen de oude kindermeid had vergoten . .

„Als je je maar stipt houdt aan wat ik je zeg, is 'r geen vuiltje aan de lucht!" had Boot gezegd Nou, en toen had hij hem van allerlei op het hart gedrukt en precieze aanwijzingen gegeven, en Stevijn had op alles ja geknikt en „Goed Boot, 'k zal er aan denken" gestameld Want hij vond het helemaal niet plezierig dat hij nu de verantwoording voor Annemietje droeg, zij was niet zomaar een meisje, maar de dochter van zijn schipper, en als haar iets overkwam . . .

Buiten grauwde het eerste daglicht Van de wallen klonk een kanonschot tan teken dat de burgers weer op straat mochten. „Nou, 't is tijd voor jullie," zei Boot, opstaande, „Als de poorten opengaen stroomt het boerenvolk, op weg naar de markt, de stad binnen, en marskramers en andere stadslieden, die op het platteland moeten zijn, gaan de poort uit In de grote stroom val ja minder op Nou, dag jongens hou je taai!"

En daar gingen ze twee kinderen in de grijze ochtendschemering, door de nog lege straten van het stadje, op weg naar een groot avontuur—! Ondanks dat hij er tegenop zag voelde Stevijn zich gewichtig Als joffer Annemie zich nou maar goed zou houden—! Hij gluurde tersluiks naar haar Zij zag er als jongetje wât aardig uit, maar jandoetje, daar zat ze alwéér aan 'r muts te frummelen! „Laat die muts toch, mejoffer!" berispte hij haar „Een jongen kan het niet schelen hoe zijn muts zit!" — „O," zei Annemietje en zij trok gauw haar bendjes weg „Maar jij mag mij toch ook niet „joffer" noemen? Ik heet nu Stevijn en jij heet Marieke en seinjeur Boot heeft gezegd dat we elkaar zo moeten noemen om eraan te wennen, zodat we geen fout zullen maken" Zuur keek Stevijn voor zich.

Het was heel druk bij de poort, precies zoals Boot had voorspeld Er waren grote opstoppingen, doordat de poortwachters alles en iedereen aanhielden en ondervroegen Stevijn kreeg lood in zijn schoenen en voelde een kikker in zijn keel bopsen. Ook Annemietje leek wat zenuwachtig, hij voelde althans opeens haar hand in de zijne kruipen Daar kreeg hij een kleur van, maar meteen ook een dapper, beschermend gevoel „Kom maar," zei hij, „we komen er heus wel doorheen!" Aan de arm droeg hij een mand met twee ganzen. Die ganzen waren belangrijk voor het eerste deel van hun tocht, dat had Boot hem precies uitgelegd Zo gewoon mogelijk hand in hand, naderden ze de gevreesde poortwacht En ja, hoor „Hela jelui daar — kom es hier! Wie zijn jullie? Waar mot je heen?" — „Wij moeten van onza vader deze ganzen bij de herberg *De Vrolijke Boel* bezorgen, seinjeur, ze zijn door de waard speciaal besteld"

Het leek wel een toverwoord, een Sesam-open-u! De poortwachter begon te grijnzen. „Zo, gaat Pieter-bij-de-Pinken weer een eatgelag aanrichten? 'k Wou dat ik erbij kon zijn! Nou loop maar door, jelui!"

Hoei, wat een opluchting! De twee kregen alweer wat meer zelfvertrouwen en volgden met flinke stap de landweg naar het oosten. Er was wat volk op de been, zodat ze niet al te bevreesd hoefden te zijn voor onguur geboefte Het was nog lekker fris Boven de velden dunkelden leeuweriken Na een uur of drie lopen zagen ze de herberg *De Vrolijke Boel* bij een kruispunt liggen Het was een flinke herberg in de achaduw van olmen, en met rijen schuren en stallen erachter. Op het enorme erf scharrelden kippen en eenden, paarden stonden bij de watertrog te doezelen Met de disseis in de lucht wachtten koetsen en karren op hun eigenaars, die zich in de herberg verpoosden. Het zag er allemaal heel landelijk en vredig uit

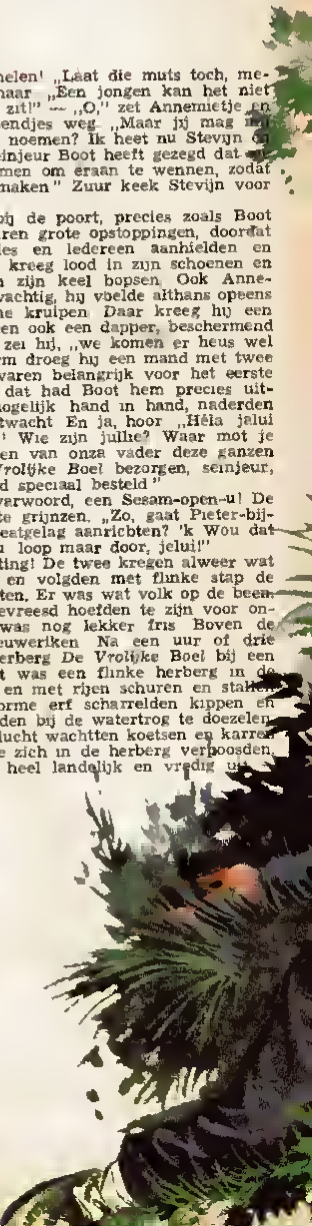

„— maar," had Boot niet erg opbeurend gewaarschuwd, „wees er heel voorzichtig, want je bevindt je er in het hol van de teeuw. Er komt allerhande ondeugdelijk volk en er ligt zelfs een vandel Spaanse huursoldaten ingekwartierd. Da waard, Pieter-bij-de-Pinken, is een beruchte Spanjolenvrlend — dat is ook de reden waarom de poortwacht je zal laten gaan wanneer je zegt dat deze ganzen voor hem zijn bestemd!" Nou, het liefst was Stevijn gauw doorgelopen. Maar dan zou hij een kink in de kabel hebben veroorzaakt, Boot had hun tocht zorgvuldig voorbereid en Stevijn wist dat hij op zijn eantje er nooit in zou slagen Annemie veilig bij haar vader te brengen: daar was de hulp van anderen voor nodig. Hij onderdrukte dus zijn gevoel van onbehaaglijkheid en trok Annemietje mee naar de herberg.

Binnen heersten een halve schemering en aangenama koelte. Maar er was iets in de sfeer dat duister en gevaarlijk was. Aan ruwhouten tafels zaten een paar Spaanse soldaniers te schransen en ongure kerels fluisterden, de koppen dicht bij elkaar, over allerlei zaken waar anderen kennelijk geen weet van mochten hebben. Iedereen keek op toen Stevijn en Annemietje binnenkwamen. Achter de tapkast stond een donkere man met een geslepen hagedissegezicht — dat moest zeker Pieter-bij-de-Pinken zijn. Stevijn knikte hem schuw toe. Annemie zag wat witjes en omknelde atevig zijn hand. „Ik moet kalm blijven," sprak Stevijn zichzelf in, „kalm blijven en precies doen wat Boot heeft gezegd."

Hij trok Annemie mee naar een tafel in een hoek, waar niemand zat. Hij was wat blij dat hij zich eindelijk kon ontdoen van de mand met ganzen, want die begon knap zwaar te wegen, zijn arm deed er zeer van. In zijn verlichting liet hij de mand met zo'n plof neerkomen, dat de ingedutte ganzen ervan ontwaakten en boos begonnen te gakken. „Gak-gak-gáák . . . kan 't niet wat zachter-an?" Door het spektekel keek ledereen weer naar hen aombere, achterbakse gezichten. Het zweet brak Stevijn uit. Maar gelukkig, alsof zij erop had gewacht, verscheen daar een struise meid met slordige piekharen. Zij wierp een blik op Stevijn en Annemie en zei tegen de waard: „O, da's voor mij . . ." en toen kwam zij op hen toe. „Zijn die ganzen van Taate?" vroeg zij op ruwe, schorre toon. Stevijn knikte gretig dat was het wachtwoord dat Boot had genoemd. „Ja, ze zijn van Taate," antwoordde hij gauw, „en ze zijn voor moel Bette!"

„Had je niet achterom kunnen lopen?" schold de meid. „Nou, kom maar mee!" en de mand oppakkend ging zij de kinderen voor naar de keuken. Onverschillig keek de waard hen na. De anderen schransten en fluisterden verder.

De meid bracht de kinderen op het achtererf. Er was geen kip te zien. „Jullie zijn te vroeg," fluisterde zij. „Bas is er nog niet. Ga daar achter die stal zitten en wacht tot je gehaald wordt. Zorg ervoor dat niemand je ziet." Achter de stal lag een broelende mesthoop en het stikte er van de vliegen. Er was niet veel plaats voor hen. „Bah," zei Annemietje en zij kneep haar neus dicht. „Wat een vieze boel! Ik wil hier niet wachten. Kunnen we niet doorlopen?" Haar stem klonk neuzig. Stevijn haalde de schouders op. „Boot heeft het zo geregeld, we moeten niets op eigen houtje doen...." Maar Annemietje was wat boos en dan deed ze nuffig. „Poeh, hoe kan hij een dame zoiets aandoen?" — „Een dame?" zei Stevijn beteuterd. „Ja natuurlijk," bitste zij, „of ben ik dat soms niet?" — „J-jawel, maar eh - u is nu toch een jongatje?"

„Als jongen blijft een dame een dame," zei Annemie met de neus in de lucht. Stevijn zuchtte. Kon je 'n meisje ooit begrijpen?

Na een uur wachten verscheen genoemde Bas. Hij was mestrijder en dat was aan hem te ruiken. Maar hij had een onverschillig, goedig gezicht. Hij zei niet goededag of zo, vroeg ook niets, zei alleen: „Zo, nog affe dit vrachtje, dan kunnen we gaan!" Hij schopte de weke mest in een tonnetje, dat hij daarna naar zijn kar droeg en in de bak omklepte. Er stegen zulke woiken van vieze lucht op, dat Annemie er groen van zag en Stevijn naar lucht hapte. Voor de kar stond een droefgeestig paard dat, alsof het zich achaamde voor zijn vracht, niet naar de andere paarden durfde te kijken. „Zo," zei Bas, die zonder eerst zijn handen te wassen op de bok klom. „Kom 'r maar bij, kinders!" — „Nóóit!" kreet Annemie.

De mestrijder zette grote ogen op. „Wat mankeert ersan?" — „In die vieze stinkboel? Ik denk 'r niet aan!" — „Nou nou, je bent ook een kieskeurig jongetje!" zei Bas gekrenkt. „Neem 'n voorbeeld aen je zussie, die zit al!" — „Daar is het een meisje voor!" zei Annemie weer helemaal onlogisch. „Nou," zei Bas goedig, „den loop je maar naast Nachtegaaltje — da's m'n peerd, zie je!" Krakerig en botsend gingen ze op weg. Bas humde een liedje. Annemie liep naast het sjokkerige Nachtegaaltje; de mest klotste in de kar en zond verstikkende walmen uit.

„Waar brengt u ons heen?" vroeg Stevijn. „O, bij een goede kennis, daar overnachten jullie en morgen helpt-je jullia verder." Bas begon te lachen en wees met zijn zwaap over de schouder naar de mestbak. „Je broertje kan z'n neus wel optrekken voor dat apul, maar 't heeft al heel wat goede diensten bewezen. De meeste mensen hebben er zo'n walging van, dat ik nooit word aangehouden. Da's 'n goeje bak, wat?" en lachend liet hij de zweep kletsen.

Ze hielden bij verschillende boerderijen halt, waar Bas zijn mest afleverde. Hij had gelijk met wat hij had gezegd: iedereen hield zich op een afstand van de kar en nergens werden ze gevraagd om binnen te komen. Stevijn en Annemie deelden in deze afkeer. Vrouw Boot had hun een korfje meegegeven, maar zowel Annemie als Stevijn konden geen hap door hun keel krijgen; Bas daarentegen hapte, en alweer zonder eerst de handen te wassen, smakelijk in stevige snedan brood en boeranworst.

Laat in de middag hield Bas bij een kruispunt stil. Hij waes met de zweep naar een gehucht dat verderop langs de zijweg lag. „Daar moeten jullie zijn," zei hij. „Het is nog daglicht en daarom is het beter dat ik jullie niet zelf aflever. Wacht ook liever het donker af. Kijk, achter dat struikebos kun je je zolang verstoppen. Zodra het donker is, ga je naar het dorp. Ja moet bij het vijfde huis aan de rechterkant zijn. Daar vraag je naar Ceesoom, en ja zegt dat je door Bas bent gestuurd." Hij groette met de zweep. „Ik wens je goede reis en behouden aankomst!"

De zon stond al laag boven de horizon. Stevijn voelde zich niet op zijn gemak. Hij trok Annemietje mee naar het bosje dat Bas hem had gewezen. Toen ze er aankwamen, schrok hij hevig en Annemietje gaf een gil, maar het was niet anders dan een koppel fazanten, dat met geweldig wiekgedruis voor hen wegvluchtte. Stevijn voelde zich niet eens opgelucht, hij wist nu heel zeker dat hij bang was. Zie je wel? Ze hadden aan boord dus toch gelijk dat ze hem Hazehart noemden. Hij gluurde tersluiks naar Annemietje, zij was, moe van het vele lopen, in de met hoog gras begroeide greppel gaan zitten. Haar gezichtje stond wit en vertrokken, het kon haar niet meer schelen hoe haar muts stond. Stevijn balde stiekem de vuisten. Had-ie niet met zichzelf afgesproken dat-ie zou tónen geen hazehart te zijn? Alleen met flinkhald kon je iets bereiken. En hij moest ervoor zorgen dat Annemie niets overkwam en dat kon niet, als-ie zelf zo'n bangerik was! Deksels nog toe, hij wou flink zijn! Stevijn beet zijn tanden op elkaar en priemde zijn nagels in de handpalmen.

Langzaam zonk de avond over het veld. Door het struikgewas heen kon Stevijn de landweg overzien. Er vertoonde zich geen mens. Het was doodstil. Maar opeens verstrakte Stevijn. Van de kant van het kruispunt naderde marcherend voetgedruis. Op knieën en ellebogen werkte hij zich wat naar boven om te kunnen zien wat het was en één tel stond zijn hart stil: het was een twintigtal Spaanse soldaten en drie burgers. Zij marcheerden snel en zwijgend in de richting van het gehucht. Gauw liet Stevijn zich terugzakken in de greppel. Wild bonsde zijn hart. Hij wierp een blik op Annemie. Zij sliep, met haar gezichtje dat witter en smaller was geworden, een kind dat aan zijn hoede was toevertrouwd. De Spaanse soldaten marcheerden voorbij en met hen het donkere onheil.

De soldaten marcheerden naar het gehucht waar ook Stevijn en Annemie moesten zijn. Hoe zou het afgelopen? Welk gevaar wachtte hen?

ditjes en datjes van Donald Duck

HEB JE DIE AL?

AAN de dierentuin in Antwerpen hebben de Belgische posterijen twee series zegels gewijd. De eerste verscheen in 1961, de tweede een jaar later. Uit deze laatste serie kozen wij de hier afgebeelde zegel met de clown onder de vogels, de toekan. Door zijn bijzonder korte pootjes heeft dit dier iets koddigs in zijn manier van „lopen" en de bontgekleurde snavel geeft de indruk dat de vogel een soort feestneus op heeft. Overigens is die snavel wel groot, maar niet zwaar doordat hij voor het grootste gedeelte uit een sponsachtige massa bestaat. Om voedsel naar binnen te krijgen plukt de toekan bijvoorbeeld vruchten van een boom, gooit ze met een rukje omhoog en vangt ze dan achter in zijn wijd geopende snavel op. Deze wonderlijke vogel leeft in de oerwouden van Zuid-Amerika. Op de andere zegels van deze serie (totaal zes stuks, uitgegeven op 26 juni 1962) staan de konkopauw, de rode lori, de toerakoe en paradijsvogel.

ARME ERFGENAMEN

De zes zoons van papa Reynolds, de onlangs in Zwitserland overleden tabaksmiljonair, keken elkaar vol verbazing en teleurstelling aan toen de notaris het testament van hun schatrijke vader voorlas. „Mijn hele vermogen kunt u onder hulpbehoevende instellingen verdelen. Mijn zes zoons zullen geen cent erven, laten die maar hard werken voor hun brood. Ik ben beng dat ze lui en ongelukkig met mijn miljoenen zullen worden en dat kan ik de lieve jongens toch niet aandoen..." had papa Reynolds laten schrijven.

Oplossing: 1 Meer. 2. Rivier. 3 Zee. 4 Ven. 5 Beek. 6 Sloot. 7. Waterval

ZOEK HET WATER

In deze zinnen zijn 7 woorden verborgen die op een bepaalde manier met water te maken hebben. Bijv. greppel of plas. Deze twee zijn er achter niet in verstopt. Probeer eens, ze allemaal te vinden.

Jaap, kom eerlijk voor je mening uit dat je Henri vier van deze egels moet geven als Rob eekhoorns krijgt en Jans lootjes rondstrooit. Wet er valt is voor jou.

WIE ZIJN DE TWEELINGEN?

Je ziet hier drie zusjes: Anneke, Hanneke en Jenneke. Henneke en Janneke zijn tweelingen en zien er precies eender uit. Kun jij uitzoeken wie Anneke is?

LENTEPOESEN

Alle poesen in alle huizen
die willen naar buiten.
Ze willen er uit!
Ze willen niet meer op de vensterbank slapen
Ze willen niet meer in hun mand zitten gapen
Ze willen de tuin in, of naar het balkon
Ze mauwen om wind en ze mauwen om zon!
Ach laat ze toch gaan,
ze zijn niet te houden!
En poesen die worden niet dadelijk verkouden.
Laat ze maar spelen en laat ze maar hollen
hier in het gras en ginds in de goot
Straks zijn ze moe en dan komen ze binnen,
ze eten en.... slapen den fijn weer op schoot!

TOM POES en de SCHAT-SCHERVEN

SORRY BAAS, HET GING VANZELF. IK KEN M'N EIGEN KRACHT NIET.
MAAR ALS JE HEM NIET BINNEN EEN UUR HEBT GELUMD, ZUL JE MIJN KRACHT LEREN KENNEN!
BEGREPEN?!
HU HEEFT ER DE WIND ONDER. JAMMER, IK HOOPTE DAT HET EEN VECHTPARTU ZOU WORDEN. MAAR DAT KAN NOG KOMEN...
BINNEN EEN UUR..
EN IK HEB JUIST ZO'N HEKEL AAN PUZZELS.
BAH!
DE BAAS VRAAGT OF JE KLAAR BENT.
HM, MOOI GELUMD.
VOORZICHTIG! ZET NEER!
ALS HU WÉÉR IN SCHERVEN GAAT, WORD IK
RA
END!
RINKELDEKINK!

EZELSKOP! IK HEB JE NOG ZO GEWAARSCHUWD!
MAAR IK..AU.. IK BEGRIJP NIET, HOE..AU!AU!!
WAT IS HIER AAN DE HAND?
DE VAAS IN SCHERVEN!
EN NU TRAPPEN ZE DE SCHERVEN OOK NOG TOT SCHERVEN!!
IK ZAL JE LEREN OM TE STOEIEN IN DE BUURT VAN BREEKBARE VAZEN!
BOM!
BENG!
DAFF!
WAT GEBEURT DAAR?
DAT ZAL IK JE BETAALD ZETTEN!!
IK BEGRIJP NOG STEEDS NIET WAT ER GEBEURT, MAAR...

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Posthus 497. Telefoon 020-731361. Giro 116.131 (alleen voor post-abonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Nederlandse Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Caplaumontetraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396184. P.C.R. 86491. Prijs 6 fr. **Overig Buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
©1965 Walt Disney Productions

KIJK, DE RUYTER KOMT NU OOK MET RONDE VERKEERSSPELDJES. BIJ ELK PAK DE RUYTER CHOCOLADEHAGEL KRIJG JE ER EEN CADEAU!

DE RUYTER HEEFT STEEDS NIEUWE VERRASSINGEN. WIE WEET WAT ER STRAKS WEER KOMT!